

צל"ש

ראש קטן

● לעורך מבט שני, חיים יבין, ולכתב מיכה פן, על התוכנית שטיפלה בכעיות, הראש הקטן של בני הקיבוצים, המסרבים לקבל דרגות פיקוד צה"ל. אמנם, השניים נהגו בוהירות רבה, שמרו באופן קפדני על "האיוון" ונמנעו מלהיכנס לעומק הבעיות שהתעוררו, אך גם כך היתה זאת כתבה אמיצה מאוד, שהעזה להצביע על אחת הבעיות הכאובות ביותר של המציאות הישראלית, שכל הגופים המיסודיים משתדלים לטאטא אותה מתחת לשטיח.

סין אינה רחוקה

● לעורך מוקד, יעקב אחימאיר, על הראיון שערך עם ד"ר דוד הבהן ז"ל. ראיון זה חשף שוב לעיני הצופים את אחת מהרמיונות המרתקות ביותר בקשת הפוליטית הישראלית, דמות של מנהיג, המביע את ריעותיו נרכים, בלא מורא ובלי משואפנים. הראיון עם דוד הבהן עורר שוב את סיפור ניסיונו, שכבר הוטל, לכונן יחסים דיפלומטיים עם סין העממית, שטורפר עלידי צמרת השילטון הישראלי. מתוך דבריו של הבהן שבה ועלתה המחשבה שאילו היו מייצבים או יחסים אלה, היה הדבר משיע נחרצות על החברה, הכלכלה והמדיניות הישראליות (ראה יוכן איזיש).

צל"ג

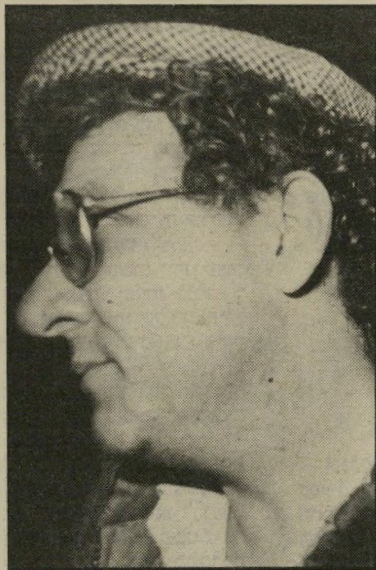
החמצה צבועה

● לתסריטאי ובימאי סרטיהעודה בן-אהרון - עימות עם אובדן הדרך, יהודה קלוה. סרט זה היה ניסיון טלוויזיוני גמרי לעסוק בדמותו של השנוייה-במחלוקת של מי שהיה מנהיג אחדותהעבודה ומ"כ"ל ההסתדרות. קווה נכשל כישלון נחרץ בהתמודדות עם דמותו של בן-אהרון, תוך שהוא נתפס לפרקים הסנציוניים יותר של חייו, תוך אייכולת להתמודד עם הסוגיה האידאולוגית. למרות הסימפאטיה של הצופה לאישיותו של בן-אהרון, לאורך הסרט בלט שהבימאיתסריטאי סובל ממה שנהוג לכנות כבניין הטלוויזיה, תסביר יגאל לוסין. השאלות הלאאיינטיגנטיות של הבימאי לבן-אהרון לא הצליחו להבהיר מדוע מוסרת הטלוויזיה הישראלית נושא רגיש שכזה לירדים כה בלתיאמונת - שאלה שהתשובה לה היא, פשוטה למדי: בימאי זה מצליח לעקוף כל מוקש אידאולוגי העשוי להקרנות בדרכו.

מאחרי המירקע

פצצת ריבלין - שילון

פצצת-זמן תיקשורתית מתקתקת זה כשבוע ימים בלישכתו של ראשהממשלה, יצחק שמיר. ההתפוצצות עלולה לבוא בצורת שינוי מדיניות ראדיקאלי ביחס השילטון לרשות השידור ולבחירת היו"ר והמנכ"ל בסוף חודש מרס.

מישפטן ריבלין חרותניק ישר

סיפורה של פצצת-הזמן החל כאשר זימן שמיר אליו לפגישה את עורך-הדין הירושלמי ראובן (רובי) ריבלין, ככוננה לשכנעו ליטול על עצמו את משרת יו"ר הרשות. הרמות הסימפאטית ביותר בסניף תנועת-החרות בירושלים, ששימש כעבר כחבר מועצת עיריית ירושלים שם סייע לראשהעירייה טרי קולק במשימות רבות - נחשב ככיכשה שחורה בסניף חרות. הוא הגיע לפני 15 שנה לעימות עם מנחם בגין, דבר שעצר את מסלולו הפוליטי לכנסת.

הוא הגיע לפירסום רב בתקופה שבה ניהל את קבוצת-הכדורגל בית"ר ירושלים. בראשית שנות ה'70 פוצץ את שערוריית השחיתויות בכדורגל, פרשה שהביאה להקמת ועדת-חקירה ממלכתית, שבה אף העיד והוקיע חלק משחיתויות הכדורגל. קודם לפגישתו עם ראשהממשלה יצא ריבלין מגע עם מי שהיה מנהל חטיבת-החרשות בטלוויזיה, דן שילון, ושאל אותו עם יהיה נכון למלא תחתיו את משרת מנכ"ל רשות-השידור, במקומו של יוסף (טומי) לפיד. שילון ההמום הגיבו: "אבל אתה יודע מאיזה מישפחה אני בא...", ריבלין, השיב לו: "זה לא משנה, מנכ"ל הרשות חייב להיות מיקצוען... תשאיר לי את שיכנוע ראשהממשלה בענייני..."

כמהלך פגישתו עם שמיר הבהיר ריבלין את תביעתו למינוי שילון כמנכ"ל הרשות. ראש-הממשלה לא רחה את הצעתו של ריבלין, שהבהיר לו את כוונותיו לגבי הניהול העתידי של הרשות, בצוותא עם שילון.

אחרי פגישתו עם ראשהממשלה יצא ריבלין לנסיעת-עסקים בדרום-אפריקה, שממנה הוא ישוב בשבוע, לפני היום בו יזרע, בישיבה של ראשהממשלה ושרהחנינוך, נושא הנהלת רשות-השידור בקדנציה הבאה.

באותה הפגישה עם שמיר יציג שרהחנינוך והתרבות, זבולון המר, את הנבחרת שלו לניהול רשות-השידור: ניבחרת, שבה מועמרו למשרת היו"ר הוא עורך-הדין מיכה יבין, והמנכ"ל הוא יוסף לפיד.

מקורבים ללישכת ראשהממשלה טוענים שאין בכוננת שמיר להפקיד את משרת יו"ר הרשות בידי נציג סיעה דתית קטנה כמפר"ל. בכוננת ראשהממשלה ליצור ברשות איוון ניהולי בין הליכוד למערך, כנוסחת-קבע לעתיד, תהא מילגת השילטון אשר תהיה. לדעת ראש-הממשלה עשויה נוסחה זו לחסן את רשות-השידור הממלכתית מפני זעזועים פוליטיים בעתיד.

אנאטומיה של התפטרות

סיפור התפטרותו של עורך מבט, מיכאל קרפין, וחזרתו בו מהתפטרותו, מעיד על מעמדה וחולשתה של הטלוויזיה הישראלית בעידן יוסף לפיד, ראובן ירון וטוביה סער.

הסיפור החל כאשר הבהיר לפיד למנהל הטלוויזיה, סער, שיו"ר הרשות, ירון, מתנגד לאישור מינויו של קרפין עם תום תקופת-הניסיון שלו בתפקיד.

סער זימן אליו את יאיר שטרן וקרפין,

התערבות

שכזאת

במהלך התפטרותו וחזרתו בו מהתפטרותו של מיכאל קרפין, נערכה התערבות על בקבוק ויסקי בין חיים יבין למנשה רז. יבין טען שקרפין לא ישוב לתפקידו, בעוד רז טען את ההיפך. אחרי חזרתו של קרפין מסר יבין לרז בקבוק ויסקי, שממנו לגמו בצוותא רוב כתבי מבט.

והודיע לקרפין שמיכרוו אינו מאושר, ועליו לקבל על עצמו את הדין, קרי: שלושה חודשי ניסיון נוספים.

קרפין הודיע בו במקום על התפטרותו. ההודעה דירדרה מיד היחסים בין קרפין לשטרן. בשלב זה נכנסו לתמונה כתבי מבט. מאחר ויו"ר הוועד, אורי גולדשטיין, יצא לשירות-מילואים בעזה, הודיע חבר-הוועד השני, ניסים מישעל, שאינו מסוגל לנהל לברו את המאבק, או נבחרה ועדת-ארכועה, ובה חיים יבין, מיכה לימור, אהוד יערי, ניסים מישעל - שנועדו עם הנהלת-הרשות, כעס רב בקרב הכתבים עורר אהוד יערי, שניסה לנהל משאומתן עצמאי עם ההנהלה.

במקביל פנה יאיר שטרן לשלמה ארד והציע לו ליטול על עצמו את משרת עורך-המישנה של מבט. תוך הבטחה שכעבור זמן ימליץ עליו כמועמד לתפקיד העורך. ארד רחה את הצעת שטרן. עוררהמישנה של מבט, רפיץ חלבי, הודיע שהוא חולק עם קרפין.

סער החליט שהוועד הודמנות לרצות את הקומיסרים הפוליטיים של הרשות, ומיהר לבשר זאת בישיבת הוועד-המנהל, מבלי שנדרש לכך. נציג המערך בוועד-המנהל, ישראל פלג, גינה אותו.

בקרב הכתבים הועלו הצעות שונות של התפטרות ראשי-הדוכנות, ראשי מערכות מבט שני, מוקד והשבוע יומן אירועים, כאות מחאה. העריכה של מהדורות מבט כיום השלישי האחרון בידי יאיר שטרן הזכירה לכתבים את המראה הצפוי למבט, אם יחזור קרפין לשורת הכתבים.

מאחר שהפרשה פרצה החוצה, פנו טוביה סער ויוסף לפיד לקרפין בנוסח "בוא ותעזור לנו לעקוף את התנגדות היו"ר ירון לאישור מינויך לתפקיד, וקבל על עצמך עוד שלושה חודשי ניסיון".

קרפין שב לתפקידו, כאשר סער מבטיח לו "זהב פרוויז" כמאמר אחד ממקורביו של קרפין. לסיכום: משבר-התפטרות-קרפין מעיד שוב על השבירות של הטלוויזיה, כאשר מנהליה נהגים כמו שור בחנות-חרסינה.

קפה הפוך ב.מבט

מתח העצבים של מנהל חטיבת-החדשות, יאיר שטרן, במהלך שבוע משבר-ההתפטרות של מיכאל קרפין, הביא להתפרצות מדהימה כאחת מישיבות-הבוקר, שכראשה ישב.

בישיבה זו קבע שטרן, בין השאר: ששירידו לי לא רק את עורך מבט, אלא גם את עורכי-המישנה של מבט. לא איכפת לי, אני אדאג שיהיה מבט!

כאשר הוכתה עגלת הקפה לישיבת-הבוקר, וכמה מכתבי החטיבה מיהרו לקום ולקחת ממנה קפה, התפרץ שטרן, העיף את ספלה-הקפה שהונח לידו, קילל והוסיף: "מה שמעניין אתכם זה רק קפה!" הוא יצא מחדר-הישיבות ככעס.

פסקול

דרום-פפואה

מהדרות חדשות-הילילה בשבת שעברה גרמה הלם לבני מישפחתו של רונן נעמן, שנהרג כנפילה כעת טיול בדרום. לבני המישפחה נודע על מותו של רונן מהטלוויזיה. עורך ומגיש המהדורה, גיל סרן, הניח שהיריעה כבר נמסרה לבני-המישפחה, ופירסמה במסך. למחרת בבוקר עדיין לא פירסמו היומונים את שמו של נעמן, למרות שהיה ביריהם ● באיחור רב התייחס בישיבת הוועד-המנהל חבר-הוועד היוצא, אהרון פאפול, לכך שמפיקת זה הזמן, נאוה כהן, צינורה את דבריו של שגריר דרום-אפריקה, שראויין בתוכנית. הקטע שצונזר, לדיברי פאפו, דן בקשר שבין אש"ף ובין מחתרת השחורים בדרום-אפריקה. אחד מחברי הוועד-המנהל העביד באותו רגע פתק לחבר אחר, ובו כתב: "פאפו מוכר כשגריר דרום-פאפואה בישראל..."

מרטיין בובר על המסך

אל: צביקה שפירא
של חיים: יו"ר ועדה החסברה

שלום רב,

הזמנתי אלי בקשה ליזום סרט פעורה או חוכנית על הפילוסוף היחודי הגדול מרטין בובר ומסנתו.

אין טפק שאיש ומסנתו ראויים לטיפול במסגרת סרטי הפעורה שלנו, וגם נאמר לי שנעשו עליו תוכניות בטלוויזיה הגרמנית; כך שאפשר בודאי להשיג חומר מצולם עליו.

אודה לך אם תבדוק את האפשרות העסיית להפקת תוכנית, ותביא את הנושא לדיון ואישור בישיבת ועדה החסברה הקרובה שנקבעה ליום ב', 5.3.84.

ב ב ר כ ה,

(-)

מיכה ינון

שבועיים (העולם הזה 15.2.84). בתגובה על כך שיגר המישנה ליו"ר, עורך-הדין מיכה ינון מיכתב למנהל מחלקת-התוכניות, צביקה שפירא, עם העתקים ליו"ר, למנכ"ל ולמנהל הטלוויזיה (ראה: גלופה).

על הקרנת התוכנית על דמותו של באבא סאלי, כיום השלושים למותו, הגיב בזילזול אחד מבכירי העובדים בתחנה: "על מרטין בובר הם עדיין לא עשו תוכנית, ועל הסאלי באבא הם עשו. לבובר אין נציג בוועד-המנהל, דמותו של מיכה ינון" - כך נאמר במדור זה לפני